

Rok 1943

V roku 1943 pokračovalo sa s kultúrnou a osvetnou prácou ďalej. Vyspelosť divadelných ochotníkov bola už na takom vysokom stupni, že sa prihlásili na 2. Župné divadelné preteky v Banskej Bystrici s hrou : Ako Bože., za réžie L. Maloveského. Účinkovali : Ján Lalík, Jozef Smutný, Ondrej Šmál, Etela Hianiková, šepkárom bol Pavel Šmál. Bolo to radostí pre divadelných ochotníkov, keď sa im umožnilo vystúpiť vo veľkom meste pred náročnejším obecnstvom, na veľkom a modernom javisku v žiari mnohých reflektorov. Snahy ochotníkov boli korunované úspechom. Porota prisúdila tunajšiemu divadelnému krúžku zo 48 prihlásených krúžkov desiatu cenu a bol im vydaný čestný diplom, ktorý zarámovaný a s pripojenými fotografiami bude vždy dobrým vysvedčením pre dúbravských ochotníkov.

V tomto roku pristúpilo sa k oprave druhého školského objektu- bytu riaditeľa školy. Prípravné práce konali sa už od februára, plány, rozpočty, doklady, ktoré boli predložené Ministerstvu školstva. K žiadosti o štátny príspevok, ktorý bol v júni 1943 povolený v sume úhrnom Ks 25 000.

S opravnými prácami začalo sa dňa 5. júla 1943, a síce bola zodvihnutá strecha, temer o jeden meter. Potom sa začala odstraňovať stará vakovka z vonku i z vnútornej strany, rozoberala sa povala, odstránil sa zemný zásyp s povaly, rozobral sa zadný múr a vykopal sa nový základ pre nový múr asi o 3 metre ďalej v drevárni. Zhotovil sa tento nový múr, vybúrali sa ďalšie , väčšie otvory pre okná, keďže doterajšie boli veľmi malé. Taktiež sa vybúrali nové otvory pre nové väčšie dvere. Pri búraní sa vyskytli ťažkosti, pretože na niektorých miestach boli trhliny v múroch a tak musel sa aj ten kus múru rozobrať. Konečne sa prišlo k stavbe povaly, štukátovej omietky a k vakovaniu. V kuchyni, kde bolo kľučenie, bolo najviac práce, pretože sa musel odvaliť celý ten kus aj s komínom. Po ovakovaní vsadili sa všade nové dlážky po predchádzajúcom odstránení hliny a zeme spod starej dlážky. V predsieni a okolo steny na dvore sa previedla betonárska práca. Poznamenať treba, že celý roh budovy od studne bol prasknutý a odvalený. Preto sa podkopal uhol až pod základy a tam sa vliat nový betónový kváder, na ktorom teraz spočíva celý uhol. Súčasne bol tam objavený jeden prameň studne, ktorý bol náležite odvodnený a odvedený do studne. Po týchto prácach bola povala znova zasypaná suchou zemou. Predná stena domu bola spravená celkom znova a síce na spôsob tzv. feiermúru s dreveným štítom ovakovaným na nákosovú podložku. Po týchto prácach boli steny vymaľované, v kuchyni bol postavený nový šporák a po natretí nových drevených stavebných súčiastok budova stála k obývaniu už dňa 31. septembra 1943. Druhá budova vedľa školy bola hotová, čo istotne len okrášlilo vzhľad celej obce. Celkový stavebný náklad činí 38 000 Ks. Pri tejto oprave pracovali títo robotníci : murársky majster Štávin Bálint z Očovej, Ján Lalík, Pavel Smutný Adamov, Pavel Majdák, Juraj Gašo, ďalej tesári Matúš Smutný, Matúš Debnár, Jozef Smutný, robotníci : Peter Debnár a Štefan Lalík. Ostatní občania pracovali veľmi svorne a bezplatne v rámci obecných naturálnych prác cez celý čas opravy, čo istotne bolo ocenené ako vzorný príklad usilovnosti a obetavosti. Na každého pripadlo odpracovať bezplatne asi 2 ½ pracovných dní. Teraz budova je hotová a slúži na česť a obetavosť dúbravských usilovných občanov. Pamätný spis je uložený v novom múre medzi zadnou komorou a pred ňou sa nachádzajúcou izbičkou.

V obecnom vedení nastala tiež zmena. Starosta obce Pavel Babic bol pozbavený svojej funkcie a bol dosadený nový vládny komisár obce v osobe Pavla Šmála, ktorý svoju funkciu vykonával svedomite ak najväčšiemu uspokojeniu občanov. Do tohto úradu bol uvedený na jar roku 1943.

Koncom mesiaca februára a začiatkom marca bol usporiadaný v tunajšej obci kurz pletenia a šitia za vedenia miestnych učiteliek, kde sa ženy a dievčatá s ochotou prihlasovali. Naučili sa niektorým strihom a pletenie svetrov.

Iných pozoruhodných udalostí nebolo.

Z Očovských Dúbrav

V Očovských Dúbravách sa rozhodli občania pri prevádzaní brannej výchovy opraviť školskú budovu. Je to chvályhodný skutok, lebo školská budova dlhý rad rokov bola v takom stave, že nebola priam pýchou obce a vôbec vhodnou pre vyučovanie. Teraz sa táto kultúrna krivda odčiní a čo nevidieť – zásluhou brannej výchovy – dietky vkročia do úhľadnej školskej budovy. Možno si len želať, aby príklad občanov Očovských Dúbrav nasledovali aj iné obce.